

РЕШЕНИЕ

№ 21372

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2853** по описа за **2025** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. Н. В., подадена чрез процесуален представител адв. А. Ч., срещу решение № 5348 от 10.12.2024г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 21-и състав, постановено по нахд № 5713/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон.

Касаторът излага доводи, че ответникът не е извършил обективна преценка на приложените доказателства, защото кореспонденцията с Конфедерация Швейцария не представлявала официален документ по смисъла на чл. 84д от ЗМ. Не били изложени мотиви относими към наличието на основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност на автомобила по чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Върху митническият орган падала доказателствената тежест да установи възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-ниска от действително заплатената.

Декларираната митническа стойност била договорната стойност, т. е. тази която е действително платена и подлежаща на плащане. Още повече, че автентичността на представените документи не е била поставена под съмнение и от ответника при декларирането. Позицията се на чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и на чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, в който били предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, които били със субсидиарен характер.

За да се преминело към субсидиарния метод за определяне на митническата стойност на стоката

било необходимо да са налице основателни съмнения по отношение на декларираната митническа стойност на въвеждащата се на територията на Съюза стока. Тези съмнения следвало да бъдат доведени до знанието на вносителя и разяснени, като едва след това щяло да е налице възможност за определяне на митническата стойност на стоката, по някои от предвидените субсидиарни методи. Терминът "основателни съмнения" бил дефиниран в Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, като неговото проявление следвало да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретните факти и обстоятелства. Касаторът твърди, че преди да се пристъпи към вторичните методи за определяне на митническата стойност, ответникът трябвало да изложи аргументи защо не могат да намерят приложение правилата на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В случая, митническите органи не са изпълнили задължението си да обосноват наличието на "основателни съмнения" по смисъла на чл.140 от Регламент (ЕС) № 2915/2447 на Комисията от 24.11.2015г.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. А. Ч., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 21-и състав по нахд № 5713/2023г. и спорът решен по същество, като се отмени НП № BG2022/5800-588/НП/17.02.2023г. Заявено е и искане за присъждане на направените разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Митница С., чрез своя процесуален представител юрк. С. Сърпионова оспорва жалбата, като моли същата да бъде отхвърлена, поради нейната неоснователност и да се остави в сила решението на СРС. Формулирано е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 5348 от 10.12.2024г., постановено по нахд № 5713/2023г. на СРС, НО, 21-и състав е било потвърдено наказателно постановление НП № BG2022/5800-588/НП/17.02.2023г. на директора на ТД Митница С., с което на Н. Н. В. на основание чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ е наложена глоба в размер на сумата от 5 038,91 /пет хиляди тридесет и осем лева и деветдесет и една стотинки/ лева за извършено нарушение по чл.234, ал.1, т.1 ЗМ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетеля В. Б. И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано виновното извършване на деянието по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, което не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 22.03.2021 г., в МБ С. И. е била приета електронна митническа

декларация /е-МД/ с MRN 21BG005808054771R0/22.03.2021г. за режим „Допускане на стоки за свободно обращение и специален режим - употреба за специфични цели - декларация за специфична употреба“ относно 1 брой „употребяван пътнически автомобил – катастрофирал“, марка „В.“, модел „М2“, тип бензин, дата на първа регистрация - 22.02.2018 г., цвят сив, работен обем 2979, мощност 272 KW/DIN, шаси № WBS1J51080VD19951 с държава на изпращане Швейцария и вносител Н. Н. В.. В клетка 4/16 „Метод за определяне на стойността“ на митническата декларация Н. Н. В. е декларира код „1“- договорна стойност на внасяните стоки. В митническата декларация е посочено, че цената на стоката е 1500 CHF, както и разходи за транспорт от Конфедерация Швейцария до ЕС в размер на 100 лв. Декларираната митническа стойност е в размер на 2 814,93 лв., задълженията за мито (А00) са на стойност 281,49 лв., а задълженията за ДДС (В00) са в размер на 699,28 лв., или общо дължимите държавни вземания по митническата декларация са в размер на 980,77 лева.

Поради идентифициран риск на вписани занижени стойности на допуснати за свободно обращение автомобили, изпратени от Конфедерация Швейцария, митническата декларация, заедно с всички придружаващи я документи е била изпратена за проверка по линия на международното сътрудничество до митническите власти на Швейцария за извършване на действия по компетентност и събиране на допълнителни доказателства за изясняване състоянието на описания автомобил, продажната му стойност, както и истинността на документите, представените пред митническите органи при вноса на автомобила. С писмо вх. № 32-180770/03.06.2022г., митническата администрация на Конфедерация Швейцария е информирала Агенция „Митници“ за резултата от извършената от тях проверка. Съобразно същата, продажната цена на процесния автомобил е 10 200 CHF.

На 17.08.2022г., е било издадено становище рег. № 32-275671/17.08.2022 г. на отдел „Митническа дейност“ в ТД Митница С., в което се посочва, че за определяне на митническата стойност по МДВ е използван предоставения договор за покупко-продажба с посочена стойност на автомобила 1500 CHF, като са добавени и разходи за транспорт от Конфедерация Швейцария до ЕС в размер на 100 лв. Тази митническа стойност е значително по-ниска от стойността, посочена във фактурата, предоставена от органите на швейцарската митническа администрация.

Определена е била нова митническа стойност на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за декларираната стока в размер на 18 561,49 (осемнадесет хиляди петстотин шестдесет и един лева и четиридесет и девет стотинки) лева. При това положение задължението за мито (А00) било в размер на 1 856,15 (хиляда осемстотин петдесет и шест лева и петнадесет стотинки) лева, а дължимите държавни вземания за ДДС (В00) в размер на 4 163,53 (четири хиляди сто шестдесет и три лева и петдесет и три стотинки) лева, или общите държавни вземания са в размер на 6 019,68 (шест хиляди и деветнадесет лева и шестдесет и осем стотинки) лева.

Така определената стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 водела до възникване на задължение за доплащане на публични държавни вземания, както следва: за мито (А00) в размер на 1 574,66 (хиляда петстотин седемдесет и четири лева и шестдесет и шест стотинки) лева; ДДС (В00) в размер на 3 464,25 (три хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и двадесет и пет стотинки) лева.

Съставен е бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG26082022/5800/М-1571 от 31.08.2022г., който е бил връчен на Н. Н. В. на 31.08.2022 г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № BG2022/5800-588/НП/17.02.2023г. на директора на ТД Митница С., с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ и е санкциониран с глоба в размер на сумата от 5 038, 91 /пет хиляди тридесет и осем лева и

деветдесет и една стотинки/ лева.

Касационната инстанция приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 21-и състав, че в хода на административнонаказателното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на Н. Н. В. в пълен обем. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци.

В АУАН от 31.08.2022г. и в НП от 17.02.2023г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което включва елементите на състава, както и обстоятелствата, при което те са осъществени. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, времето, мястото където е извършено, обстоятелствата от фактическа страна, поради което е спазено изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Правилно СРС е установил, че НП № BG2022/5800-588/НП/17.02.2023г. на директора на ТД Митница С., е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата отговорност, чрез налагане на глоба в минимален размер от 5 038, 91 лева.

Н. Н. В. е санкциониран за извършено деяние с правна квалификация чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, въвеждащ императивното правило, че „който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи се наказва за митническа измама“.

Доказано е от приетите по преписката писмени доказателства, че Н. Н. В. на 22.03.2021г., е декларирал митническа стойност за стоката в размер на 1500 CHF и разходи за транспорт в размер на 100 лв. при което са заплатени публични държавни вземания за мито (А00) в размер на 281,49 лева и за ДДС (В00) в размер на 699,28 лева, вместо да декларира действително платената или подлежаща на плащане цена по фактура от 11.03.2021г. на стойност 10 200,00 CHF, с действително дължими вземания за мито (А00) в размер на 1 856,15 лева и за ДДС (В00) в размер на 4 163,53 лева. Касаторът не е изпълнил задълженията си по чл. 15, § 2, буква „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митническия кодекс на Съюза /Регламент (ЕС) № 952/2013/ и е избегнал частично заплащането на публични държавни вземания, събирани от митническите органи, както следва: мито (А00) в размер на 1 574,66 (хиляда петстотин седемдесет и четири лева и

шестдесет и шест стотинки) лева и ДДС (B00) в размер на 3 464,25 (три хиляди четиристотин шестдесет и четири лева и двадесет и пет стотинки) лева, или общо 5 038,91 (пет хиляди тридесет и осем лева и деветдесет и една стотинки) лева и така виновно е осъществил състава на митническа измама по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

Разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, определя, че митническата стойност на стоките представлява договорната им стойност. Това е действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с цел местоназначение митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, а съгласно чл. 70, § 2, действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Нормата на чл. 71, § 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 установява, че при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят и разходите до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза – разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки.

С оглед на тези разпоредби и с решение № РЗМ-5800-1478/32-353710/18.10.2022г. директор на ТД Митница С. е определил митническата стойност на стоката в размер на 18 561,49 (осемнадесет хиляди петстотин шестдесет и един лева и четиридесет и девет стотинки) лева. Този индивидуален административен акт е бил оспорен от Н. Н. В., като с решение № 5365/11.08.2023г. по дело № 10403/2022г. на АССГ, III-то отд., 15 състав, жалбата е била отхвърлена и решението потвърдено. Ето защо, изцяло неоснователни се явяват въведените в касационната жалба съображения за незаконосъобразно определяне на митническата стойност на внесената стока, след като това е станало с влязъл в сила административен акт, а пререшаването на този въпрос в настоящото производство е недопустимо.

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ, съгласно която „за митническа измама наказанието е глоба за физическите лица, от 100 до 200 % на размера на избегнатите публични държавни вземания“. Размерът на наказанието е точно определен и съответства на 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания, за стоката, предмет на визираното нарушение.

В заключение, решението от 10.12.2024г. на СРС, НО, 21-и състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. С. Сърпионова, които се определят в размер на сумата от 80,00 (осемдесет) лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5348 от 10.12.2024г., постановено по нахд № 5713/2023г. на Софийски районен съд, НО, 21-и състав.

ОСЪЖДА Н. Н. В. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]08, да заплати на Агенция „Митници“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80,00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.